

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 10 lutego 2022 r.
(OR. en)

6156/22

EF 45
ECOFIN 110
DELECT 22

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 10 lutego 2022 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: C(2022) 722 final

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 10.2.2022 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2022) 722 final.

Zał.: C(2022) 722 final

Bruksela, dnia 10.2.2022 r.
C(2022) 722 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 10.2.2022 r.

**zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 uzupełniające
rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do
wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

1.1. Kontekst zmian w rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto

W dyrektywie (UE) 2019/2162¹ (dyrektywa w sprawie obligacji zabezpieczonych), opublikowanej w dniu 27 listopada 2019 r., ustanowiono wspólne ramy dla obligacji zabezpieczonych emitowanych w Unii. Wśród minimalnych obowiązków określonych w dyrektywie tej ustanowiono pewne wymogi dotyczące płynności specyficzne dla obligacji zabezpieczonych, w odniesieniu do których to wymogów konieczne jest powiązanie ich z już istniejącymi wymogami dotyczącymi płynności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013² (rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych) i w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/61³ (rozporządzenie delegowane w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto).

Rozporządzenie delegowane w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto ma zastosowanie do wszystkich instytucji kredytowych, w tym instytucji emitujących obligacje zabezpieczone. Takie instytucje kredytowe podlegają obecnie wymogowi pokrycia wpływów netto mającemu zastosowanie przez okres 30 dni kalendarzowych. Zgodnie ze wskaźnikiem pokrycia wpływów netto emitent obligacji zabezpieczonych musi zapewnić, aby posiadał wystarczające aktywa płynne dostępne na pokrycie wpływów płynności netto, w tym wpływów wynikających z programu emisji obligacji zabezpieczonych.

Jednocześnie w dyrektywie w sprawie obligacji zabezpieczonych nałożono na instytucje kredytowe emitujące obligacje zabezpieczone wymóg utrzymywania przez cały czas zabezpieczenia przed utratą płynności („bufor płynnościowy dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie”) składającego się z aktywów płynnych dostępnych na pokrycie wpływów płynności netto z ich programów obligacji zabezpieczonych przez okres 180 dni.

Bufor płynnościowy dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie ustanowiony w dyrektywie w sprawie obligacji zabezpieczonych obejmuje aktywa, które spełniają wszystkie (z wyjątkiem jednego) wymogi uznania ich za aktywa płynne zgodnie z rozporządzeniem delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto: aktywa wchodzące w skład bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie podlegają wymogowi wyodrębnienia na mocy art. 12 dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych. Te wyodrębnione aktywa znajdują się pod względem prawnym poza zasięgiem roszczeń wierzycieli innych niż inwestorzy nabywający obligacje zabezpieczone. Stosowanie wymogu wyodrębnienia jest kluczowym elementem dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów nabywających obligacje zabezpieczone. Wymóg ten powieli jednak wymogi dotyczące płynności, które muszą spełniać emitenci obligacji zabezpieczonych, ponieważ jednocześnie

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE i 2014/59/UE (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 29).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

należy utrzymywać dwa oddzielne zabezpieczenia przed utratą płynności składające się z podobnych aktywów płynnych. W szczególności oba wymogi dotyczące płynności pokrywają się w ciągu pierwszych 30 dni.

W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie mogły zaradzić takiemu pokrywaniu się wymogów, w dyrektywie w sprawie obligacji zabezpieczonych przewidziano możliwość zwolnienia przez państwa członkowskie ze szczególnego wymogu dotyczącego bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie w okresie, w którym instytucja kredytowa emitująca obligacje zabezpieczone spełnia inne wymogi dotyczące płynności określone w prawie Unii. Ponadto ten przepis dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych daje możliwość lepszego określenia zarówno wymogów płynnościowych dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, jak i wymogów dotyczących płynności zgodnie z przepisami dotyczącymi wskaźnika pokrycia wpływów netto.

Skorzystanie z wyżej wymienionego zwolnienia w celu uniknięcia podwójnego liczenia nie byłoby jednak zgodne z wymogami ostrożnościowymi, ponieważ – po wyodrębnieniu majątku instytucji kredytowej w scenariuszach warunków skrajnych – zmniejszyłoby to ilość aktywów płynnych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, które mają zapewnić wywiązywanie się z własnych zobowiązań płatniczych danej instytucji kredytowej. Wynika to z faktu, że aktywa płynne spełniające ogólny wymóg pokrycia wpływów netto są z definicji wolne od obciążeń, co oznacza, że instytucja kredytowa może je swobodnie wykorzystywać. Aktywa płynne utrzymywane zgodnie z wymogiem dotyczącym bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie określonym w dyrektywie w sprawie obligacji zabezpieczonych są obciążone ze względu na wymogi wyodrębnienia aktywów określone w tej dyrektywie, co oznacza, że znajdują się one poza zasięgiem roszczeń inwestorów w zobowiązaniach instytucji kredytowej innych niż obligacje zabezpieczone.

Najbardziej praktycznym sposobem usunięcia nakładania się wymogów, przy jednoczesnym spełnianiu wymogów ostrożnościowych, byłoby umożliwienie instytucjom kredytowym traktowania aktywów płynnych utrzymywanych jako część bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie jako wolne od obciążeń do kwoty wpływów płynności netto wynikających z powiązanego programu obligacji zabezpieczonych. Stanowi to pierwszą i najważniejszą proponowaną zmianę (nowy art. 7 ust. 2a rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto). W ten sposób problem podwójnego liczenia zostałby rozwiązany, ponieważ aktywa płynne w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniające wszystkie kryteria jakościowe określone w rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto (w tym test spieniężenia aktywów zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia delegowanego; proponowana zmiana umożliwiłaby instytucjom kredytowym przeprowadzanie testu spieniężenia w odniesieniu do aktywów utrzymywanych poza buforem płynnościowym dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, o ile aktywa te są wystarczająco reprezentatywne dla aktywów utrzymywanych w tym buforze) mogłyby być uwzględniane zarówno w buforze płynnościowym dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, jak i w buforze płynnościowym dla wskaźnika pokrycia wpływów netto.

Do celów bufora płynnościowego dla wskaźnika pokrycia wpływów netto takie uznanie aktywów byłoby jednak ograniczone do kwoty aktywów płynnych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie potrzebnych do pokrycia wpływów płynności netto wynikających z programu emisji obligacji zabezpieczonych powiązanego z tą pulą aktywów stanowiących zabezpieczenie. Ograniczenie to zapewniłoby, że wskaźnik pokrycia wpływów netto emitentów obligacji zabezpieczonych nie byłby sztucznie podnoszony przez nieuzasadnione uznanie aktywów płynnych utrzymywanych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, a w szczególności pozwoliłoby uniknąć sytuacji, w której niektóre aktywa

płynne utrzymywane w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie byłyby uwzględniane przy obliczaniu wskaźnika pokrycia wpływów netto, mimo że byłyby one wyodrębnione, a zatem niedostępne w celu pokrycia wpływów innych niż wpływy wynikające z puli aktywów stanowiących zabezpieczenie.

Konieczna byłaby również dodatkowa zmiana w celu przywrócenia zgodności niektórych spełniających wymogi ostrożnościowe krajowych modeli emisji obligacji zabezpieczonych z wymogami dotyczącymi wskaźnika pokrycia wpływów netto. Mimo że te krajowe modele emisji obligacji zabezpieczonych są pod względem ich głównych cech zgodne z wymogami dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych (np. przepisami dotyczące ochrony inwestorów nabywających obligacje zabezpieczone), wskaźnik pokrycia wpływów netto tych krajowych modeli emisji obligacji zabezpieczonych byłby strukturalnie niższy niż 100 % i oderwany od realiów ich ryzyka płynności. Aby rozwiązać ten problem, dodatkowa zmiana powielalaby, w bardziej restrykcyjny pod względem ostrożnościowym sposób, już istniejące przepisy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczące obliczania wskaźnika stabilnego finansowania netto, które pozwalają uznać za wolne od obciążeń aktywa przypisane do emisji obligacji zabezpieczonych jako nieobowiązkowe nadzabezpieczenie. Proponowana zmiana umożliwiłaby w rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto takie samo ostrożnościowe traktowanie tych aktywów przypisanych jako nieobowiązkowe nadzabezpieczenie, pod warunkiem że instytucja emitująca obligacje zabezpieczone spełniałaby określone warunki jakościowe i ilościowe (nienałożone w przypadku wskaźnika stabilnego finansowania netto). W związku z tym proponowana zmiana nie osłabiłaby ochrony prawnej zapewnianej inwestorom nabywającym obligacje zabezpieczone, w szczególności na mocy dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych ani nie pogorszyłaby profilu ostrożnościowego emitenta obligacji zabezpieczonych pod względem ryzyka płynności.

Ponadto proponowana zmiana rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto ma również na celu doprecyzowanie niektórych obecnych przepisów tegoż rozporządzenia delegowanego.

Po pierwsze zastąpiłaby ona odniesienia do „zabezpieczonych transakcji kredytowych” w art. 28 ust. 3 oraz w art. 32 ust. 3 lit. b) i art. 32 ust. 4 rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto odniesieniami do „transakcji finansowanej z użyciem papierów wartościowych”, co jest terminem zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 139 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Pozwoliłoby to lepiej dostosować tekst do standardu wskaźnika pokrycia wpływów netto uzgodnionego na szczeblu międzynarodowym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego.

Po drugie zmiana ta wprowadziłaby w art. 7 ust. 4 lit. g) rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto odniesienie do oficjalnych agencji kredytów eksportowych, aby zapewnić równe traktowanie papierów wartościowych emitowanych przez oficjalne agencje kredytów eksportowych, gwarantowanych przez rząd centralny państwa członkowskiego, niezależnie od struktury organizacyjnej danej agencji. Zmiana ta jest zgodna z zaleceniami Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) zawartymi w jego sprawozdaniu z dnia 20 grudnia 2013 r.⁴, przygotowanym na podstawie art. 509 ust. 3 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

⁴ Sprawozdanie EUNB z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie odpowiednich jednolitych definicji aktywów płynnych o wyjątkowo wysokiej jakości oraz aktywów płynnych o wysokiej jakości, a także wymogów operacyjnych dotyczących aktywów płynnych zgodnie z art. 509 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych.

Ponadto zaproponowano szereg dodatkowych zmian w rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto w celu dostosowania go do art. 129 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/2160⁵ (rozporządzenie to zmienia rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych w odniesieniu do sposobu ujmowania w kapitale regulacyjnym ekspozycji w formie obligacji zabezpieczonych, a zatem stanowi część ram prawnych dotyczących obligacji zabezpieczonych wraz z dyrektywą w sprawie obligacji zabezpieczonych) oraz do dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych. W szczególności niektóre kryteria określone w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto (ustanawiające kryteria traktowania obligacji zabezpieczonych jako, odpowiednio, aktywów poziomu 1, aktywów poziomu 2A i aktywów poziomu 2B) odnoszą się do (części) art. 129 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Na przykład, przed przyjęciem dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych, termin „obligacja zabezpieczona” był definiowany poprzez odniesienie do art. 129 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Po przyjęciu i wejściu w życie dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych takie odniesienie wydaje się nieaktualne, ponieważ wszystkie obligacje zabezpieczone emitowane w UE będą musiały spełniać wymogi tej dyrektywy. Analogicznie wymóg przejrzystości, który ma zasadnicze znaczenie dla emisji obligacji zabezpieczonych i transakcji na nich, jest obecnie zawarty w art. 129 ust. 7 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Jednak wraz z wdrożeniem dyrektywy w sprawie obligacji zabezpieczonych kwestia ta została obecnie szczegółowo uregulowana i szeroko rozwinięta w art. 14 tej dyrektywy.

W związku z tym we wniosku zaproponowano zmiany w art. 10, 11 i 12 rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto, które to zmiany zapewniłyby wyżej wspomniane dostosowanie. Teksty prawne zostały opracowane w taki sposób, aby nie miało to wpływu na kwalifikowalność do korzystnego traktowania pod względem płynności obligacji zabezpieczonych wyemitowanych przed dniem 8 lipca 2022 r., które spełniają wymogi określone w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE⁶.

1.2. Ocena skutków

Proponowane zmiany uznaje się za ograniczone pod względem skutków, w związku z czym nie proponuje się przeprowadzania szczegółowej oceny skutków. Główna zmiana, dotycząca powiązania wymogów dotyczących płynności określonych w dyrektywie w sprawie obligacji zabezpieczonych i rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto, ma wąski zakres, tj. dotyczy jedynie emitentów obligacji zabezpieczonych. Zmiana ta stanowiłaby korektę ram uznanych za nieodpowiednie dla emisji obligacji zabezpieczonych.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Komisja skonsultowała się z Grupą Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń, w skład której wchodzi eksperci z państw członkowskich, a także z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i Europejskiego Banku Centralnego.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2160 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 1).

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Z uwagi na ograniczoną liczbę zmian w obowiązującym rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto proponuje się przyjęcie zmian w tym rozporządzeniu zamiast nowego całego tekstu. Pozwoliłoby to zachować strukturę pierwotnego rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto. Zgodnie z art. 462 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych Komisja posiada przyznane na czas nieokreślony uprawnienie do dokonania zmian w rozporządzeniu delegowanym.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 10.2.2022 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012¹, w szczególności jego art. 460,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61², aby umożliwić instytucjom kredytowym emitującym obligacje zabezpieczone spełnianie, z jednej strony, ogólnego wymogu pokrycia wpływów netto przez okres występowania warunków skrajnych trwający 30 dni kalendarzowych, określonego w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, a z drugiej strony – wymogu dotyczącego bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązującego do utrzymywania aktywów płynnych dostępnych na potrzeby pokrycia wpływu płynności netto przez następne 180 dni, określonego w art. 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162³. W celu doprecyzowania niektórych obowiązujących przepisów i dostosowania tekstu rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 do definicji ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i w dyrektywie (UE) 2019/2162 konieczne okazały się pewne dodatkowe zmiany.
- (2) Ogólny wymóg pokrycia wpływów netto określony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 oraz wymóg dotyczący bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie określony w art. 16 dyrektywy (UE) 2019/2162 nakładają na instytucje kredytowe emitujące obligacje zabezpieczone obowiązek utrzymywania określonej kwoty aktywów płynnych przez ten sam okres 30 dni kalendarzowych. Instytucje kredytowe nie powinny jednak mieć obowiązku pokrywania tych samych wpływów różnymi aktywami płynnymi przez ten sam okres. Aby zaradzić temu pokrywaniu się wymogów, należy wprowadzić nową zmianę kryterium obciążania w ramach ogólnego wymogu pokrycia wpływów netto. Zmiana ta, wraz z już obowiązującymi przepisami zawartymi w art. 7 rozporządzenia

¹ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE i 2014/59/UE (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 29).

delegowanego (UE) 2015/61 i nadal mającymi zastosowanie w przypadku aktywów wyodrębnionych z puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, dotyczyłaby sytuacji, w których wyodrębnione aktywa spełniają kryteria uznania ich za wolne od obciążeń w sposób zgodny z wymogami ostrożnościowymi. Zgodnie z tą nową zmianą aktywa płynne utrzymywane jako część bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie byłyby traktowane jako wolne od obciążeń do kwoty wpływów płynności netto wynikających z powiązanego programu emisji obligacji zabezpieczonych.

- (3) Ponadto w niektórych państwach członkowskich zastosowanie mają szczególne modele emisji obligacji zabezpieczonych, charakteryzujące się szczególnymi wymogami prawnymi nałożonymi na emitentów obligacji zabezpieczonych w celu ochrony inwestorów i wykraczającymi poza wymogi określone w dyrektywie (UE) 2019/2162. Tacy emitenci obligacji zabezpieczonych, którzy podlegają takim szczególnym wymogom prawnym, prowadzą podobną działalność w zakresie emisji obligacji zabezpieczonych jak emitenci innych obligacji zabezpieczonych w UE, w związku z czym mają podobny profil ryzyka płynności. Modele te zapewniają również wysoki poziom ochrony emitentom obligacji zabezpieczonych, w szczególności poprzez korzystanie z nieobowiązkowego nadzabezpieczenia w odniesieniu do emisji ich programów emisji obligacji zabezpieczonych. Wszystkie aktywa tych emitentów obligacji zabezpieczonych zostałyby jednak przypisane do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i w związku z tym zostałyby uznane za obciążone, co uczyniłoby je niedostępnymi i niekwalifikowalnymi do celów bufora płynnościowego wskaźnika pokrycia wpływów netto. Sytuacja ta sprawiłaby, że emitenci obligacji zabezpieczonych naruszyliby wymóg dotyczący wskaźnika pokrycia wpływów netto określony w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61, co prowadziłoby do nierównych warunków działania dla emitentów pomimo podobieństwa ich profilu ostrożnościowego. Aby spełnić obowiązkowe i nieobowiązkowe wymogi dotyczące nadzabezpieczenia do celów programu emisji obligacji zabezpieczonych, tacy emitenci obligacji zabezpieczonych są operacyjnie ograniczeni do emisji długu podporządkowanego. Ogólny wpływ płynności netto tych emitentów jest wyższy niż wpływ płynności netto wynikający z samych wyemitowanych obligacji zabezpieczonych. W tym kontekście należy wprowadzić dodatkowe zmiany, aby w niektórych szczególnych i ograniczonych sytuacjach umożliwić uznanie aktywów utrzymywanych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie za wolne od obciążeń w celu spełnienia wymogów dotyczących nieobowiązkowego nadzabezpieczenia. W celu zapewnienia, aby takie rozszerzenie uznania aktywów utrzymywanych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie za wolne od obciążeń było zgodne z wymogami ostrożnościowymi i wymogami dotyczącymi wskaźnika pokrycia wpływów netto, emitenci obligacji zabezpieczonych powinni spełniać szereg warunków. W szczególności jedynie emitenci obligacji zabezpieczonych, którzy na mocy prawnego wymogu zapisanego w przepisach krajowych są zobowiązani do przypisania wszystkich swoich aktywów do emisji obligacji zabezpieczonych, mogą korzystać z tego przepisu, do wolumenu aktywów niezbędnego do pokrycia całkowitego wpływu płynności netto emitenta obligacji zabezpieczonych.
- (4) Ponadto konieczne jest ustanowienie zasad spieniężania w odniesieniu do oceny aktywów płynnych utrzymywanych w buforze płynnościowym dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie.

- (5) Uwzględniając zalecenia wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) w sprawozdaniu z dnia 20 grudnia 2013 r.⁴, sporządzonym na podstawie art. 509 ust. 3 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wszystkim rodzajom obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez rządy centralne i banki centralne państw członkowskich oraz obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe należy nadać status aktywów poziomu 1. W sprawozdaniu EUNB przeprowadzono empiryczną i jakościową analizę dotyczącą wysokiej lub wyjątkowo wysokiej płynności i jakości kredytowej takich obligacji i stwierdzono, że obligacje te spełniają standardy bazylejskie pod względem wysokiej płynności i jakości kredytowej. W związku z tym obligacje zabezpieczone emitowane przez oficjalne agencje kredytów eksportowych, niezależnie od struktury organizacyjnej tych agencji, należy uznać za „aktywa płynne”, a w związku z tym nadać im status aktywów poziomu 1.
- (6) Niektóre warunki preferencyjnego traktowania ekspozycji w formie obligacji zabezpieczonych określone w art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zostały zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/2160⁵. Należy zatem odpowiednio zmienić odniesienia do tego artykułu w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w związku z przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywę (UE) 2019/2162 oraz z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 zmienionym rozporządzeniem 2019/2160. Aby zapewnić spójne stosowanie nowych ram ustanawiających cechy strukturalne emisji obligacji zabezpieczonych oraz zmienionych wymogów dotyczących preferencyjnego traktowania, data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinna być taka sama jak data, od której państwa członkowskie mają stosować przepisy prawa krajowego transponujące dyrektywę (UE) 2019/2162, oraz data rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2019/2160,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się pkt 13–16 w brzmieniu:
- „13) »transakcja oparta na rynku kapitałowym« oznacza transakcję opartą na rynku kapitałowym zdefiniowaną w art. 192 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 14) »program emisji obligacji zabezpieczonych« oznacza program emisji obligacji zabezpieczonych zdefiniowany w art. 3 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162*;

⁴ Sprawozdanie EUNB z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie odpowiednich jednolitych definicji aktywów płynnych o wyjątkowo wysokiej jakości oraz aktywów płynnych o wysokiej jakości, a także wymogów operacyjnych dotyczących aktywów płynnych zgodnie z art. 509 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2160 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 1).

15) »zbiór aktywów stanowiących zabezpieczenie« oznacza pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie zdefiniowaną w art. 3 pkt 3 dyrektywy (UE) 2019/2162;

16) »zabezpieczenie przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie« oznacza bufor płynnościowy składający się z aktywów uznawanych za płynne i utrzymywanych jako część puli aktywów stanowiących zabezpieczenie zgodnie z art. 16 dyrektywy (UE) 2019/2162.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE i 2014/59/UE (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 29).”;

2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 aktywa płynne utrzymywane jako część zabezpieczenia przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie uznaje się za wolne od obciążeń przez okres występowania warunków skrajnych trwający 30 dni kalendarzowych, określony w art. 4, do kwoty wypływów płynności netto obliczonej zgodnie z tytułem III niniejszego rozporządzenia, które wynikają z powiązanych programów emisji obligacji zabezpieczonych, pod warunkiem że aktywa te spełniają wszystkie pozostałe wymogi określone w tytule II niniejszego rozporządzenia.

2b. W przypadku gdy aktywów płynnych utrzymywanych w zabezpieczeniu przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie nie uznaje się za wolne od obciążeń zgodnie z ust. 2a niniejszego artykułu, niemniej uznaje się je za wolne od obciążeń przez okres występowania warunków skrajnych trwający 30 dni kalendarzowych, określony w art. 4, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) emitent obligacji zabezpieczonych jest, na mocy przepisów prawa krajowego, zobowiązany do przypisania wszystkich swoich aktywów do emisji obligacji zabezpieczonych;
- b) aktywa płynne są przypisane do emisji obligacji zabezpieczonych jako nieobowiązkowe nadzabezpieczenie.
- c) aktywa płynne spełniają wszystkie pozostałe wymogi określone w tytule II niniejszego rozporządzenia;
- d) kwota aktywów płynnych uznanych za wolne od obciążeń zgodnie z niniejszym ustępem nie przekracza całkowitej kwoty wypływów płynności netto obliczonej zgodnie z tytułem III niniejszego rozporządzenia.”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) każdy inny podmiot, którego głównym przedmiotem działalności jest co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE.”;

(ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji i oficjalne agencje kredytów eksportowych w państwach członkowskich nie należą do podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. g).”;

3) w art. 8 ust. 4 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„W przypadku aktywów płynnych utrzymywanych w zabezpieczeniu przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie wymóg określony w akapicie pierwszym uznaje się za spełniony, jeżeli instytucja kredytowa regularnie, a co najmniej raz w roku spienięża aktywa płynne stanowiące wystarczająco reprezentatywną próbę posiadanych przez nią aktywów w zabezpieczeniu przed utratą płynności dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie bez konieczności bycia częścią tego zabezpieczenia.”;

4) w art. 10 ust. 1 lit. f) wprowadza się następujące zmiany:

a) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) stanowią one obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/2162, lub zostały wyemitowane przed dniem 8 lipca 2022 r. i spełniają wymogi określone w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE mające zastosowanie w dniu ich emisji, co sprawia, że spełniają wymogi kwalifikowalności do preferencyjnego traktowania jako obligacje zabezpieczone do upływu terminu ich zapadalności;

(ii) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają wymogi określone w art. 129 ust. 1 lit. c) i art. 129 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

b) uchyla się ppkt (iii);

5) w art. 11 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:

(i) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) stanowią one obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/2162, lub zostały wyemitowane przed dniem 8 lipca 2022 r. i spełniają wymogi określone w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE mające zastosowanie w dniu ich emisji, co sprawia, że spełniają wymogi kwalifikowalności do preferencyjnego traktowania jako obligacje zabezpieczone do upływu terminu ich zapadalności;

(ii) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają wymogi określone w art. 129 ust. 1 lit. c) i art. 129 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

(ii) uchyla się ppkt (iii);

b) lit. d) ppkt (iii), (iv) oraz (v) otrzymują brzmienie:

„(iii) obligacje zabezpieczone są zabezpieczone zbiorem aktywów co najmniej jednego z rodzajów określonych w art. 129 ust. 1 lit. b), d), f) oraz g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli do zbioru należą kredyty zabezpieczone nieruchomością, muszą zostać spełnione wymogi określone w art. 6 ust. 2, art. 6 ust. 3 lit. a) i art. 6 ust. 5 dyrektywy (UE) 2019/2162;

(iv) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają wymogi określone w art. 129 ust. 1 lit. c) i art. 129 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

(v) instytucja kredytowa inwestująca w obligacje zabezpieczone i emitent spełniają wymóg dotyczący przejrzystości określony w art. 14 dyrektywy (UE) 2019/2162;”;

6) w art. 12 ust. 1 lit. e) wprowadza się następujące zmiany:

a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) stanowią one obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/2162, lub zostały wyemitowane przed dniem 8 lipca 2022 r. i spełniają wymogi określone w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE mające zastosowanie w dniu ich emisji, co sprawia, że spełniają wymogi kwalifikowalności do traktowania ostrożnościowego jako obligacje zabezpieczone do upływu terminu ich zapadalności;”;

b) uchyla się ppkt (ii) oraz (iii);

7) w art. 28 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Instytucje kredytowe mnożą zobowiązania o terminie zapadalności przypadającym w ciągu 30 dni kalendarzowych i wynikające z transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych lub transakcji opartych na rynku kapitałowym przez:”;

b) w akapicie drugim zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji finansowanej z użyciem papierów wartościowych lub transakcji opartej na rynku kapitałowym jest krajowy bank centralny instytucji kredytowej, wskaźnik wpływów wynosi 0 %.”;

c) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych lub transakcji opartych na rynku kapitałowym, które na podstawie tego akapitu wymagałyby wskaźnika wpływów większego niż 25 %, wskaźnik wpływów wynosi 25 %, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji jest uprawniony kontrahent.”;

8) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 lit. b) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„b) środki pieniężne należne z tytułu transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych mnoży się przez:”;

b) ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Ust. 3 lit. a) nie ma zastosowania do środków pieniężnych należnych z tytułu transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym, które są zabezpieczone aktywami płynnymi zgodnie z tytułem II, o których mowa w ust. 3 lit. b).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 8 lipca 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10.2.2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN